

Kedves Szent Benedek Leányai, Kedves Testvérek!

Az álmokat soha nem szabad elaltatni! A evangéliumban azt halljuk, hogy olykor maga Isten is az álmokon keresztül üzen. Arra hív minket, hogy valósítsuk meg nagy álmainkat, még ha nehéz is. Ne hagyjunk fel a jó cselekvésével, ne nyomjuk el a vágyat, hogy nagy terveket éljünk meg. Szívesen gondolom azt, hogy Istennek is vannak álmai, ebben a pillanatban is mindannyiunk számára. Egy álom nélküli élet nem méltó Istenhez, egy fáradt és beletörődött élet nem keresztényhez méltó.

A mi nagy álmunk, Skolasztika Boldogsága. Az első lépést megtettük. Istennek legyen hála, van püspöki támogatás, most a második lépés következik. Asztrik Főapát Úrtól kapott információk szerint Berecz Skolasztika boldoggáavatási ügyében, most elsősorban egy rövid történeti összeállítást kell készíteni, amelyet a római kongregációval véleményeztetni kell és ha onnan pozitív választ kapunk, lehet a tényleges munkát elindítani. Elsőként ebben kérte a segítséget.

Rögtön utánanéztam a hivatalos szentszéki tájékoztatás menetének. A levél mellékleteként küldöm, amit erről az előírások tartalmazznak és amit erről találtam abban a "Vég nélkül" könyvben, melyet Ágnes Perjelnek, Skolasztika emléknepjára ajándékoztam. Úgy tűnik ez egy kronologikus áttekintést jelent, ahol az évszámok mellett a fontos momentumoknál nem csak egy-egy címszó szerepel, hanem az adott életállomás rövid bemutatása, jelezve benne az életszentség szempontjából minden fontos folyamatot, történést és ezek jelentőséggel bíró körülményeit, és azt is, ami ezeknek ellentmondani látszik. Ez egy témákban gazdag, de nem túlzottan kifejtett kronologikus életrajz. A terjedelmére nincsenek konkrét előírások, Kovács Gergely posztulátor szerint az általános a 10-15 oldal, de ez nagyon személyfüggő, szükség esetén lehet rövidebb és hosszabb is. Mindig arra kell törekednünk, hogy rövid, de informatív írásokkal dolgozzunk, mert azt a bizottság is szívesebben és gyorsabban olvassa. Sajnos iratmintát nem adhat, így Önálló munkában kell gondolkodni. Az ünnepek alatt nagy örömmel vágok neki a feladatnak, és kérem a Szent Benedek Leányait is, hogy tőlem függetlenül is készítsenek ilyet, amit aztán majd összevethetünk és egy közös iratanyaggal álhassunk elő a Püspök Úrnak.

Az igazi történelem nem a hatalmasoké, hanem amit az Isten készít elő az ő kicsinyeivel. Az igazi történelmet Isten az ő kicsinyeivel írja: karácsonykor Isten Máriával, Jézussal és Józseffel írja, a kicsinyekkel. Ezeket a kicsiket találjuk a megszülető Jézus körül: Zakariás és Erzsébet, öregek; Mária, a fiatal szűz, József jegyese, aztán a megvetett és számba nem vett pásztorok. Kicsik, akiket a hit tett naggyá, akik továbbra is tudnak remélni. A reménység a kicsik erénye. Bizalommal készüljünk az Úr eljövetelére, bármi is legyen az életünk pusztasága, amelyben járunk, az virágos kertté válik, mert a remény nem csal meg!

Isten nem az nagyoknak tárta fel magát, hanem a kicsiknek. Éppen ezért a legfontosabb, hogy ma is átadjuk és közvetítsük az Isten szeretetét, mert Isten soha nem csinál abban hátraarcot. Mindig előrehalad és vár, mindig adja a szeretetét. Skolasztikát is figyelmes nevelő, a szegényekhez gyengéd, mindig mosolygó emberként ismerték. A szentek jellegzetes erejét, a béke és az öröm megteremtésének képességét látták benne. A Szentek nagyszerű módon nyilatkoztatják ki Isten szentségét. Így történt ez Skolasztikával is. Fénye nem önmagától származott, az Isten kegyelmének megnyilvánulása volt. Ez a fény tette lehetővé, hogy Skolasztika őszintén és fáradhatatlanul keresse az Istent minden dologban, és ezáltal vált lehetővé, hogy szolgáljon és együttműködjön az Úrral. Az Istennel való tökéletes egység által világíthat a mi szívünk és a lelkünk is.

Szent Ambrusnak himnusza arra buzdít, hogy „örvendezéssel igyuk a Lélek józan mámorát”. Skolasztika megérintettségének lelki mámorá, ami stabillá tesz a jóban. Ez az első Pünkösöd élménye is, ezért mondják az apostolokat ittasnak, de ők az „igazi szőlőtő új borától mámorosodtak meg, mely leszámol a bűnnel és életet ad a szívnek” a „Lélekben való keresztség”, mely egyszerre adja a Lélek mámorát és az új élet józan fegyelmezettségét. Egyre inkább teret hódít a „harmadik elem teológiája”, vagyis a Szentlélekben való hit. Olyan áramlatról van szó, amelyik a hagyományos elemeket kiegészíti, felélénkíti. Teszi ezt úgy, hogy a Szentlelket nem csupán a tárgyalandó téma szemszögéből kezeli, hanem úgymond azzal a légkörrel foglalkozik, amelyben az egyház, a Szent Bendek Leányai is egész életüket élik. A mondanivalóm ebbe a vonalba illeszkedve igyekszik elgondolkodtatni a Szentlélekről, mint a II. vatikáni zsinat utáni legfontosabb teológiai és spirituális újdonságról, és ami ma az egyház reménységének legnagyobb forrása.

Imádkozom a Szent Benedek Leányaiért, Isten tartsa meg Őket egészségben, hitben, szeretetben, és reménységgel. Legyen a most következő 90. jubileumi esztendő a „Szent Benedek Leányai új Pünkösdjé” ajándékozzon nekik új szerzetesi hivatásokat, hogy az evangélium termékeny lapjait írassák, töltse be házaikat a Szentlélek, jöjjön létre köztük még szorosabb közelség annak érdekében, hogy teljesíteni tudják saját küldetésüket, legyőzve mindenféle félelmet és akadályt. Azt kívánom, hogy Ők maguk, közösségük és intézményük is még jobban sugározni tudja az evangélium felszabadító és üdvözítő erejét. Segítse az Úr, hogy mindig megőrizték misszionárius lelkületüket. Legyenek nyitottak és figyelmesek a Szentlélek jelzéseire, főképpen azokat a kívánságokat kövessék, amelyek az alapítás szellemében a szegények a fiatalok és a betegek szemébe vannak írva. Nézzenek a szemükbe, és engedjék, hogy szemük csillogása megigézzék őket és az evangelizáló kisugárzásukkal próbálják átalakítani az emberek szívét, Krisztus érzelmeibe öltözve, az isteni igazság munkatársaiként.

Végül emlékezzünk az egykori Szent Benedek Leányai és Skolasztika példájára, akik tudták, hogy mit is jelent az állandó és eltökélt kicsinnyé válás útját járni, követve az üdvösségük története rendjét, mely a legmagasztosabb kicsinnyé válás története. A kicsinység nagysága mintájára nyerte el az alapítást, nem más magaslatra, mint a leereszkedésre, ami Krisztus érzelmeibe öltöztet és az isteni Igazság munkatársaivá teszi őket, gyermekekké a gyermekekkel és szegényekké a szegényekkel.

Tekintsünk bizalommal az irgalmasság Istenére azzal a bizonyossággal, hogy „a szeretet nem szűnik meg soha” Újítsuk meg reménységünket a valódi életben, amelyre hivatottak vagyunk, amely soha nem múlik el, és amely vár ránk az Úrral és a többi emberrel való szeretetközösségben, Skolasztika példáján, örökké tartó és **vég nélküli** örömben. Kérjük mindnyájan Skolasztika egyszerű szívének kegyelmét, amely hisz a szeretet szelíd erejében, és ebben él.

Áldott Karácsonyt kívánva, maradok hittel és reménnyel: Pipics Csaba

Kiscelli Szűzanyánál, 2016. Karácsonyán

A Betlehemi Békeláng és azok szállításához szükséges mécsesek a “A celli kékszellem” alapítvány ajándéka, melyet az iskolában és a templomban felállított békelángról minden gyermek és jóakarátú ember hazavisz és Szenteste sokszáz kemesaljai családban tanúskodik, Krisztus Urunk eljöttéről.

Arra kérem a testvéreket, hogy a Betlehemi Békelángot vigyék el Skolasztikához is és ahogy Szenteste Celldömölkön az emléktábla előtt, úgy Tiszaalpáron Skolasztika sírja előtt is legyen világosság. Isten úgy állítja elénk Skolasztikát, mint tanút. Ez az ő „hivatása”, hogy tanúságot tegyen Jézusról, mint egy világító lámpás. Olyan „lámpás” volt ő, aki a világosságra mutatott, és olyan hang volt ő, mely az alföldi pusztába kiáltónak a szavaként szólalt meg. Nem feledkezem meg Mariska és Rózsa néniről sem, kérem vigyenek lámpást nekik is az otthonba, jó egészséget és szeretetteljes szívet kívánva.

37. art. 1.§ Az erényekre vagy vértanúságra vonatkozó keresetlevélhez csatolva a posztulátor a megyés- vagy eparchiális püspöknek nyújtsa be: 1) mind az új, mind a régi ügyekben Isten Szolgájának bizonyos történeti értékű életrajzát, vagy ennek hiányában Isten Szolgája életének és tevékenységének, erényeinek vagy vértanúságának, életszentsége vagy vértanúsága és csodatételei hírének pontos kronológiai felsorolását, nem mulasztva el azok felsorolását, amik ellentétesnek vagy kevésbé kedvezőnek látszanak az ügygel kapcsolatban^[i]

^[i] NS 10,1); 2

A posztulátori életrajz tartalmazza az életút állomásainak felsorolását, a szentség vagy vértanúság hírének dokumentált bemutatását, és végül az eljárás lehetséges nehézségeinek számbavételét. Az életút állomások a történész bizottság, az illetékes püspök és a Kongregáció kutatásait, tájékozódását, a hivatalból beidézhető tanúk gyűjtését segíti. A szentség vagy vértanúság hírének gondos bemutatása segíti a püspököt abban a kötelességében, hogy a benedeki rendelkezéseknek megfelelően érdemben értékelje a szentté avatásra jelölt személy minél szélesebb körű tiszteletét. Általában hiányzik a posztulátori életrajzokból az eljárás lehetséges nehézségeinek számbavétele, pedig ez nagy segítséget jelentene a teológusok, történészek és a tanúkihallgatásokat bonyolító bíróság számára, és erősítené az eljárás hitelét. Erre épülhetne sok értékes vizsgálati eredmény, erre utalhatna a Kongregációhoz írt záró értékelésében az illetékes püspök, és fontossága az eljárás római szakaszában lenne a legnyilvánvalóbb, amikor az ügy hatékonyabb előmenetelét szolgálná.^[i]

A soron következő kanonizációs életrajz a püspöki életrajz, melyet a Szentszék tájékoztatására készít el az illetékes főpásztor. Ez általában a posztulátori életrajz szó szerinti átvétele.^[ii]

Az egyházmegyei eljárás során készült életrajzok közül a történeti bizottság forráskritikai módszerekkel elkészített tudományos értékű életrajza tarthat számot a legnagyobb figyelemre. Az életrajz a szakértői jelentés részét képezi. Ennek tartalmi követelményeivel az 1983-as rendelkezések mindössze három mondatban foglalkoztak^[iii]. Ehhez képest a *Sanctorum Mater* kezdetű instrukció részletesebb eligazítást nyújt.^[iv]

Az ún. régi ügyekben a történész bizottság jelentése és a kapcsolódó dokumentumok képezik az életszentség vagy a vértanúság első számú bizonyító anyagát. A jelentésben nem csak az eredményeket kell megjelentetni, hanem a kutatómunkát is be kell mutatni, melynek során a teljességre kell törekedni^[v]. Fontos gyakorlati szempontok a jelentés összeállítása során: a tematikus egységek jó felépítése, a lényegre törő fogalmazás és az áttekinthetőség.

Tapasztalataim szerint nem mindig egyértelmű a szakértők számára, hogy a kiadott szakirodalomról is számot kell adni az anyagban, ez Isten Szolgája folyamatos és élő tiszteletére vonatkozóan is fontos bizonyíték lehet. A benyújtandó bizottsági jelentés közös szakvélemény ugyan, de meg kell jelenjen benne a tagok önálló kutatási területe, és megjelenhetnek benne véleménykülönbségek is. A jelentés Isten Szolgája személyiségét és lelkiségét történeti megközelítésben kell, hogy bemutassa és értékelje, nem mellőzve az esetleges negatív vonatkozásokat sem.

^[i] És mivel ez a költségesebb szakasza az eljárásnak, nem mellékes, hogy a római vizsgálat hosszabb vagy rövidebb ideig tart.

^[ii] A vonatkozó előírást azért idézem szó szerint, mert ennek második fele bizonyos esetekben indokolja a posztulátori életrajz főpásztori kiegészítését: „A püspök a Kongregációhoz intézett „nihil obstat” kérelméhez csatoljon egy rövid beszámolót, melyben előadja Isten Szolgájának rövid életrajzát (születési és halálozási helyét, idejét és egyházmegyéjét, az egyházban kifejtett tevékenységét stb.) és az ügy egyházi jelentőségét.” (SM 45. art.)

^[iii] a 14. pont alatt

^[iv] SM 71–75. art.

^[v] A rendelkezés úgy szól: „A szakértők feladata felkutatni és összegyűjteni Isten Szolgájának összes még ki nem adott írását, továbbá minden egyes, akár kézíratos, akár nyomtatott történeti dokumentumot, melyek bármilyen módon kapcsolódnak az ügghöz.” (SM 68. art.)